

Jom ha-Zikaron i Jom ha-Acmaut

Jom ha-zikaron ili *Dan sećanja* je spomen-dan na sve žrtve, koje su svoje živote dale za jevrejsku državu – Izrael, da se ona izbori za pravo postojanja i samostalnost.

Jom ha-acmaut ili *Dan nezavisnosti* je praznik osnivanja Države Izrael. Ovog dana su 5. Ijara 5708. ili 14. maja 1948. godine proglasili nezavisnost jevrejske države.

Dan žalosti i dan sećanja na žrtve prethodi danu radosti i vere u budućnost. Kako to slikovito i sažeto opisuje celu istoriju jevrejskog naroda! *I prorok Jehezkel kaže: „... da si živa u svojoj krvi! i opet ti rekoh: da si živa u svojoj krvi!” (16, 6)* Mnoge su naše žrtve. Mnogo su krvarile, ali svojim životom su nam dale život naš.

Tekst himne Države Izrael na sličan način govori o veri u život. Večita Nada spaja sve duše, da su hiljadugodišnja stremljenja zaista ostvarljiva uz veru i istrajnost. Čuda su moguća...

Naftali Herc Imber (Naphtali Herz Imber, 1856–1909), galicijski pesnik je pesmu Hatikva (Nada) napisao u Jašiju 1878. godine. Originalna verzija pesme je imala devet strofa, a izvorni naslov joj je bio Tikvatenu (Naša nada).

Na prvom cionističkom kongresu, 1897. godine, postala je himna ovog pokreta, a kasnije ju je aranžirao kompozitor Paul Benhajm (Benheim), sa muzikom zasnovanom na rumunsko-jevrejskoj narodnoj pesmi. Muziku himne je verovatno Samuel Koen (Cohen) komponovao 1888. godine. Mnogi muzikolozi tvrde da je osnova himne tema iz sinfonijske poeme „*Vltava*” Bedžiha Smetane (Bedřich Setana), koju je on uzeo iz napeva sa prostora Bukovine, ili se osniva na italijanskoj pesmi „*La Mantovanat*” iz 16. veka, odnosno na rumunskoj „*Carul cu boi*”.

Kasnije je tekst izmenjen više puta do konačnog oblika, koji je dobio 1948. godine, kada je nastala Država Izrael, i kada je ova pesma postala njena himna.

U sadašnjem obliku himna se sastoji samo od jedne strofe i refrena originalne pesme. Najvažnija promena, koja se desila u tekstu je to da Jevreji više ne teže samo ka povratku u Cion (Sion), već u njemu žele stvoriti svoju slobodnu državu.

Prevod teksta Hatikve:	Sve dok u našim grudima Duša Jevreja žudi I napred, ka istoku, Ka Cionu, oko gleda, Naša nada nije još izgubljena. Nada – dve hiljade godine stara: Biti slobodan narod u svojoj zemlji, Zemlji Ciona i Jerusalima.
------------------------	--

Korišćena literatura:

1. David J. Goldberg and John D. Rayner: *THE JEWISH PEOPLE, Their History And Their Religion*, London, 1987.

2. Rabbi Israel Méir Lau: *A zsidó élet törvényei*, Tel Aviv, 2000.

K.R.